

ste lande skal tage sin del af ansvaret også her og gå forrest og vise vejen. Vi mener så, at vi også skal fokusere på gældslettelse, men det skal være inden for ulandsrammen. Det mener vi også der er luft til.

Så spørger hr. Jann Sjursen omkring støtten til Zimbabwe. Jeg synes, det er afgørende her at fokusere på, at vi jo ikke støtter diktatorer. Det, der er tale om her, er, at vi støtter sundhedssektoren. Vi har et land, hvor en tredjedel af befolkningen har hiv eller aids, og det er dem, vi støtter. Spørgsmålet er jo, om den allersvageste del af befolkningen i et sådant land skal lide under, at de har en forfærdelig diktator.

Det er selvfølgelig en svær debat og en svær balance, men vi mener også, at vi har draget de konklusioner, vi skulle, og at det er et anstændigt, godt formål at støtte. Der er jo ikke tale om, at vi støtter Mugabe, og det vil jeg også gerne bede hr. Jann Sjursen om at bekræfte.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

I tilfældet Zimbabwe er det ikke et spørgsmål om at vælge mellem at støtte de fattigste eller ej. Spørgsmålet er, om ikke tiden var inde til, at vi siger, at vi gerne vil støtte de fattigste, vi gerne vil støtte bekæmpelsen af hiv og aids i Zimbabwe, men vi vil ikke, når vi vælger programsamarbejdslande have en partner – som i det her tilfælde trods alt består af en regering – der hedder Zimbabwe.

Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke være med til at fastholde støtten til bekæmpelse af hiv og aids, som vi jo også fra Kristeligt Folkepartis side synes er særdeles vigtig, men samtidig sende det signal til Zimbabwe og dets leder, Mugabe, at vi ikke vil have dem som programsamarbejdsland som sådan, for et programsamarbejdsland forudsætter, at der er en fornuftig regering, et fornuftigt styre at samarbejde med? Det er der ikke i Zimbabwe. Derfor bør det stryges af listen over programsamarbejdslande, uden at vi i øvrigt dropper den helt nødvendige bistand, som fru Pernille Blach Hansen også taler for i forhold til de fattigste og de svageste.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jamen vi har jo netop draget ladet det få konsekvenser i forhold til Zimbabwe. Vi har jo indfrosset. Det er jo netop en konsekvens af, at det her vil vi ikke acceptere. Der er jo også eksempler på, at Danmark er gået uden om regerings-

apparatet og stadig væk har støttet det, vi kan blive enige om er gode, humanitære formål for folk, der har det utroligt svært. Der er Kenya et eksempel på, at det har vi rent faktisk gjort.

Derfor tror jeg ikke, vi kan blive uenige med Kristeligt Folkeparti. Vi kan ikke blive uenige om målet, og vi er glade for, at Kristeligt Folkeparti også støtter op om regeringens ulandspolitik, og at det, vi skal støtte, er at fokusere på de svageste i ulandene, de fattigste. Og det vil vi gerne blive ved med.

Men herunder mener vi faktisk også, at problematikken om hiv og aids hører, og vi mener, der er mening i, at vi stadig væk støtter det, fordi de ikke skal lide under at leve i et land med en forfærdelig diktator.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Og så er det hr. Holger K. Nielsen, og som den sidste optegnede her i anden runde er det hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Både statsministeren og den socialdemokratiske ordfører lagde meget vægt på den fremgang i økonomien, der har fundet sted siden 1993, hvor arbejdsløsheden jo er faldet meget markant. Og det synes jeg vi skal sige er flot og kvitterer for.

Men sandheden er jo, at der stadig væk er flere hundrede tusinde mennesker, der er uden for arbejdsmarkedet. Der er mellem 100.000 og 200.000 registrerede arbejdsløse, og der er endnu flere, der er uden for arbejdsmarkedet på andre ordninger. Der er i hundredtusindvis af hænder, der ikke bliver brugt i det her samfund.

Der vil jeg godt tage fat på den arbejdsmarkedsreform, man gennemførte for nogle år siden, hvor man forkortede dagpengeperioden. Vi var imod den. Meningen var så, at man skulle aktivere de arbejdsløse i højere grad. O.k. det er også et godt formål, men sandheden er jo, at det ikke fungerer godt nok. Det er kommet frem de sidste dage, at omkring 4.000 arbejdsløse risikerer at gå ud af dagpengesystemet 1. januar og gå på kontanthjælp.

Jeg vil godt høre den socialdemokratiske ordfører: Er man villig til at diskutere bl.a. med SF muligheden for at forlænge dagpengeperioden for de 4.000 mennesker, der ellers vil få forfærdelige økonomiske vilkår, må gå på kontanthjælp, hvilket jo er helt i modstrid med de intentioner, der var i sin tid med dagpengereformen?